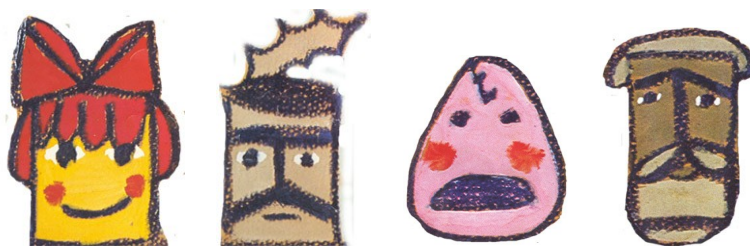

Η ΝΤΕΝΕΚΕΔΟΥΠΟΛΗ

(Διασκευή του έργου της Ευγενίας Φακίνου)

(Μπαίνει ο Ήλιος. Υποκλίνεται στους θεατές.)

Ήλιος : Εγώ, ο ήλιος, που τόσα έχουν δει τα μάτια μου, θα σας πω μια παράξενη ιστορία.

Υπάρχει μια πολιτεία αλλιώτικη απ' τις άλλες. Δεν είναι φτιαγμένη από τούβλα, πέτρες, τσιμέντο και γυαλί.

Είναι φτιαγμένη ολόκληρη από ντενεκέδες. Τα σπίτια, τα σχολεία, τα δέντρα, τα σύννεφα, τα λουλούδια, όλα είναι ντενεκεδένια...

Τη λένε, πώς ...αλλιώς; Ντενεκεδούπολη.

Και μένουν, τι άλλο; Ντενεκεδάκια!

Άδεια, σκουριασμένα, παλιά ντενεκεδάκια.

Βρέθηκαν πεταμένα στο σκουπιδοτόπο, χωρίς τίποτε δικό τους κι είπαν «Δεν φτιάχνουμε μια πολιτεία που να μένουμε μόνα μας και να'χουμε την ησυχία μας;»

Το παν και το' καναν.

Και να, τώρα η Ντενεκεδούπολη!

Λάμπουν στον ήλιο οι τσίγκινες στέγες, τα χάλκινα στενά και οι ντενεκεδένιοι κάτοικοι της.

Τα ντενεκεδάκια που μένουν εδώ έχουν περίεργα ονόματα: Σαρδέλας, Βουτυρένιος, Σοφός, Όκει-Μπαμ-Μπαμ.

(Μπαίνουν οι: Σαρδέλας, Βουτυρένιος, Σοφός, Οκεί-Μπαμ-Μπαμ)

Σαρδέλας : Είμαι ο Σαρδέλας! Πριν με πετάξουν στον κάδο είχα μέσα μου σαρδέλες. Τώρα όμως είμαι ελεύθερος και πολύ ευτυχισμένος!

Μηλίτσα : Εγώ είμαι η Μηλίτσα! Δε θέλω ούτε να θυμάμαι την εποχή που είχα κομπόστα μήλο και στεκόμουν στο ράφι του μπακάλη!

Βουτυρένιος : Είμαι ο Βουτυρένιος και όπως καταλάβατε εγώ είχα, πριν έρθω εδώ, βούτυρο! Χαίρομαι που τώρα είμαι άδειος και δε μου παίρνουν το βούτυρο για τα γλυκά, τα μπισκότα, τα μακαρόνια, το κρέας.

Οκεί-Μπαμ-Μπαμ : Είμαι ο Οκεί-Μπαμ-Μπαμ! Τι είχα μέσα μου; Κόκα-Κόλα! Ευτυχώς που την ήπιανε και μένα με πέταξαν. Αλλιώς κόντευα να πάθω κρυολογήματα μέσα στην παγωνιά του ψυγείου!

Σοφός : Είμαι ο Σοφός! Είχα μέσα μου καφέ. Ένοιωθα πολύ μόνος μέσα στα σκοτεινά ντουλάπια. Τώρα όλοι είμαστε ευτυχισμένοι που ζούμε στη Ντενεκεδούπολη!

Ήλιος : Σήμερα τα ντενεκεδάκια έχουν μεγάλες μεγάλες ετοιμασίες. Μεθαύριο είναι η πιο σπουδαία, η πιο μεγάλη γιορτή της Ντενεκεδούπολης. Όλοι βοηθάνε.

(Έρχονται και άλλα ντενεκεδάκια.)

Άλλοι ασπρίζουν,

(το 1^ο ντενεκεδάκι μαζί με το 2^ο ντενεκεδάκι κρατάνε στα χέρια τους από μια βούρτσα και ασπρίζουν έναν τοίχο)

άλλοι κρεμάνε χρωματιστά λαμπιόνια,

(το 3^ο ντενεκεδάκι κρατάει στα χέρια του λαμπιόνια και πάει και τα κρεμάει πίσω στο φόντο, ενώ το βοηθάει το 4^ο ντενεκεδάκι)

άλλοι στερεώνουν τα σημαιάκια,

(το 5^ο ντενεκεδάκι, μαζί με το 6^ο, κρατάνε στα χέρια τους σημαιάκια και τα στερεώνουν στο φόντο της σκηνής)

κι άλλος απαγγέλει το ποίημα που θα πει.

(το 7^ο ντενεκεδάκι κάνει πως απαγγέλει ένα ποίημα.)

(Ο Σοφός και η Μηλίτσα συζητούν και δεν παίρνουν είδηση τον Λαδένιο που έρχεται στο κέντρο. Όλα τα ντενεκεδάκια ξαφνιάζονται από τη φωνή του Λαδένιου)

Λαδένιος : Λαέ μου!

Μηλίτσα : Καλέ, τι αγριοφωνάρα ήταν αυτή!

1^ο & 2^ο ντενεκεδάκι: Μας κατατρόμαξε! Από το φόβο μας, κόντευαν να πέσουν πάνω μας οι βούρτσες και να γίνουμε και χάλια απ' την μπογιά!

3^ο & 4^ο ντενεκεδάκι: Εμείς παραλίγο να ηλεκτριστούμε, μαζί με τα λαμπιόνια!

5^ο & 6^ο ντενεκεδάκι: Εμάς παραλίγο να σκορπίσουν οι σημαίες στον αέρα και να τις ψάχνουμε!

7^ο ντενεκεδάκι: Εγώ παραλίγο να ξεχάσω το ποίημα που είχα ν' απαγγείλω!

Σαρδέλας : Ποιος είναι αυτός ο τεράστιος ντενεκές; Πώς βρέθηκε εδώ; Πρώτη φορά τον βλέπω!

Λαδένιος : Καταλαβαίνω. Η μεγάλη συγκίνηση δε σας αφήνει να μιλήσετε. Ήρθα από πολύ μακριά για να σας κυβερνήσω. Χρειάζεστε έναν κυβερνήτη!

Σαρδέλας : Μόνοι μας τα καταφέρνουμε μια χαρά!

Λαδένιος : Με μένα αρχηγό θα τα καταφέρνουμε δυο χαρές! Χα, χα, χα! Ωραίο αστείο είπα πάλι!

Μηλίτσα : Λοιπόν, κύριε ... δεν μας είπες το όνομα σου!

Λαδένιος : Λαδένιος! Όλοι με φωνάζουν Λαδένιο!

Μηλίτσα : Λοιπόν, κύριε Λαδένιε δε χρειαζόμαστε αρχηγό, κυβερνήτη όπως είπες!

Λαδένιος : Φαίνεται ντενεκεδάκια μου, ότι δε με καταλάβατε καλά. Αποφάσισα να σας κυβερνήσω και θα το κάνω!

Μηλίτσα : Εμείς δε σε θέλουμε!

Όλα μαζί τα ντενεκεδάκια: ΟΧΙ ! ΔΕΝ ΣΕ ΘΕΛΟΥΜΕ !

Λαδένιος : Δεν σας ρώτησα αν με θέλετε! Είμαι ο πιο μεγάλος και θα κάνω ό,τι θέλω και για να μην τα πολυλογούμε:

(ξεροβήχει. Βγάζει ένα χαρτί, το ανοίγει και διαβάζει)

- Να μην τραγουδάτε!
- Να μην χορεύετε!
- Να μη μιλάτε πάνω από δύο!
- Να μην πηγαίνετε ταξίδια!
- Να μη λέτε το γράμμα Ρ, γιατί δε μ'αρέσει!
- Η πιο μεγάλη γιορτή θά'ναι η σημερινή μέρα!

Αυτά για την ώρα. Το ταξίδι μου άνοιξε την όρεξη. Σαρδέλα, Μηλίτσα, φέρτε μου να φάω! *(Βγάζει ένα χαρτί και λέει.)* Θέλω 30 μήλα, 20 πορτοκάλια, 80 πατάτες, 300 αχλάδια, 18 μπανάνες, 52 μανταρίνια, 60 κεράσια χωρίς κουκούτσι, 36 κουνουπίδια και 48 μελιτζάνες!

(πέφτει για ύπνο)

(Ανοίγει τα μάτια του και λέει.) Ξυπνήστε με το μεσημέρι για το κανονικό φαΐ! Και μη φύγετε από κοντά μου για να διώχνετε τις μύγες!

(ροχαλίζει)

Μηλίτσα : Αυτός θα μας τρώει το φαΐ μας!

Σαρδέλας : Θα μας τυραννάει!

Μηλίτσα : Δε θα μας αφήνει να παίζουμε!

1° ντενεκεδάκι: Να χορεύουμε!

2° ντενεκεδάκι: Να μιλάμε πάνω από δυο ντενεκεδάκια!

3° ντενεκεδάκι: Να τραγουδάμε!

4° ντενεκεδάκι: Να ταξιδεύουμε!

5° ντενεκεδάκι: Να λέμε το γράμμα Ρ! Και είναι τόσο ωραίο γράμμα!

6° ντενεκεδάκι: Μας θέλει για να του διώχνουμε τις μύγες!

7° ντενεκεδάκι: Και ροχαλίζει και σαν τρακτέρ!

Σαρδέλας : Πώς θα γλιτώσουμε;

Βουτυρένιος : Να του πούμε να τρώει λιγότερο! Είναι ευγενικός και θα συμφωνήσει.

Μηλίτσα : Ποιος είναι ευγενικός, ο Λαδένιος; Ας γελάσουμε!

Βουτυρένιος : Και όμως είναι. Θα πάω και θα δείτε!

(πάει στον Λαδένιο που κοιμάται και του λέει)

Κύριε Λαδένιε! Κύριε Λαδένιεεε! Ξυπνήστε!

Λαδένιος: Τι θέλεις ανόητε και μου χαλάς τον ύπνο;

Βουτυρένιος: Ε, μήπως μπορείτε να τρώτε λιγότερο;

Λαδένιος : Και γιατί παρακαλώ να τρώω λιγότερο;

Βουτυρένιος : Για να φτάνει για όλους μας το φαΐ!

Λαδένιος : Δε με νοιάζει καθόλου να φτάνει για όλους το φαΐ! Και φεύγα από δω πριν σηκωθώ και σ' αρπάξω!

Βουτυρένιος : Ε, καλά, μια κουβέντα είπαμε!

Λαδένιος : Ακόμα εδώ είσαι;

(Ο Βουτυρένιος επιστρέφει στα ντενεκεδάκια. Ο Λαδένιος πέφτει και ξανακοιμάται.)

Οκεί-Μπαμ-Μπαμ : Ε, λοιπόν! Εγώ το βρήκα! Να τον γαργαλάμε, να τον γαργαλάμε μέχρι να δεχθεί αυτά που θέλουμε!

Σαρδέλας : Να έχεις δει κανέναν να συμφωνεί μ'αυτά που θέλεις γελώντας;

Οκέι-Μπαμ-Μπαμ : Ω! Εγώ θα το δοκιμάσω!

(πάει στον Λαδένιο και τον γαργαλάει)

Λαδένιος : Α, μπράβο, μπράβο, πόσο μου αρέσει το γαργαλητό! *(Σηκώνεται και λέει στον Οκέι-Μπαμ-Μπαμ.)* Σε διορίζω ... αρχιγαργαλητή μου! Θα έρχεσαι κάθε πρωί και θα με γαργαλές. Πρώτα από δεξιά κι έπειτα απ'τ'αριστερά. Σύμφωνοι;

Οκέι-Μπαμ-Μπαμ : Οκέι!

(Ο Λαδένιος πέφτει και κοιμάται ξανά. Ο Οκέι-Μπαμ-Μπαμ επιστρέφει στη μεριά όπου βρίσκονται μαζεμένα τα ντενεκεδάκια)

Σαρδέλας : Πολύ χαρούμενος επιστρέφει! Τι έγινε;

Οκέι-Μπαμ-Μπαμ : Διορίστηκα «αρχιγαργαλητής»!

Σαρδέλας : Καλά, έγινες «αρχιγαργαλητής», αλλά με την υπόθεση μας τι έκανες;

Οκέι-Μπαμ-Μπαμ : Ω! ... το ξέχασα!

Όλα τα ντενεκεδάκια μαζί: ΜΑ ΠΟΣΟ ΑΦΕΛΗΣ ΕΙΣΑΙ;;;

(Του ρίχνουν όλοι μια καρπαζιά)

Οκέι-Μπαμ-Μπαμ: Ε, καλά, βρε παιδιά, μην με βαράτε! Ένα λάθος έκανα! *(Κλαψουρίζει)*

Βουτυρένιος : Έλα, ηρέμησε! *(Σκέφτεται και μετά από λίγο, λέει.)* Λοιπόν εγώ το βρήκα! Να του κλείσουμε το στόμα με μαγνήτη. Δε θα μπορεί να τ' ανοίγει και να τρώει.

Μηλίτσα : Αχ, Βουτυρένιε! Κουτός ήσουνα και κουτός θα μείνεις. Ο μαγνήτης θα πιάσει και μας, αφού είμαστε ντενεκεδάκια!

Βουτυρένιος : Όχι, εγώ θα πάω, θα πάω, θα πάω!

Μηλίτσα : Ε, πήγαινε πεισματάρη! Μόνο κατά δω μην έρθεις με το μαγνήτη και κολλήσουμε όλοι!

(Ο Βουτυρένιος φέρνει το μαγνήτη και κολλάνε όλοι! Ξεκολλάνε όταν ακούγεται η φωνή του Λαδένιου!)

Λαδένιος : Σαρδέλα, Μηλίτσα, που είστε; Πεινάω, φέρτε μου πάλι φαΐ!

(ο Σαρδέλας και η μηλίτσα του φέρνουν φαΐ. Τρώει πάλι και τις τροφές στη μπετονιά)

Μηλίτσα : Πω, πω! Με το φαΐ αυτό θα χόρταινε η Ντενεκεδούπολη για δυο βδομάδες!

Λαδένιος : Σαρδέλα, Μηλίτσα που είστε; Πεινάω, φέρτε μου πάλι φαΐ! Ο αέρας την Ντενεκεδούπολης μου άνοιξε την όρεξη!

Μηλίτσα-Σαρδέλας : Πάλι;

Λαδένιος : Ναι, πάλι!

- Και να διώξετε μακριά όλα τα μικρά ντενεκεδάκια, κάνουν φασαρία και μ'ενοχλούν!

(Η Μηλίτσα και ο Σαρδέλας κάνουν πως διώχνουν κάποια άλλα ντενεκεδάκια)

- Να φυσάτε δυνατά, να φύγουν τα σύννεφα, θέλω να βλέπω τον ήλιο!

(Όλα τα ντενεκεδάκια κάνουν πως φυσάνε)

- Από δω και μπρος, όλα τα κορίτσια θα φοράτε καφέ φιόγκους. Τα αγόρια καφέ παντελόνια!

(Όλα τα ντενεκεδάκια κοιτάζουν έκπληκτα, τι φοράνε. Φεύγουν. Μπαίνει ο Ήλιος)

Λαδένιος: *(Με το που βλέπει να μπαίνει ο Ήλιος, φοράει γυαλιά ηλίου.)* Ωωω! Επιτέλους ήρθε ο Ήλιος! Ευκαιρία για χαλάρωση και φυσικό μαύρισμα!

(Βγάζει αντηλιακό και κάνει πως βάζει. Κάθεται σε μια καρέκλα και αρχίζει να τρώει.)

Ήλιος : *(Χωρίς να δίνει σημασία στα λόγια του Λαδένιου, προς τους θεατές.)* Και περάσανε μέρες πολλές. Ο Λαδένιος έτρωγε, κοιμόταν, ξύπναγε, διέταζε...

(Μπαίνουν οι: Σαρδέλας, Σοφός, Μηλίτσα μαζί με τα υπόλοιπα ντενεκεδάκια. Κινούνται συνωμοτικά)

Σαρδέλας: Σίγουρα κάτι πρέπει να κάνουμε!

1° ντενεκεδάκι: Σίγουρα!

2° ντενεκεδάκι: Είναι ανυπόφορος!

3° ντενεκεδάκι: Καταβροχθίζει τον αγέορα!

4° ντενεκεδάκι: Θέλει να ντυνόμαστε και περίεργα...

5° ντενεκεδάκι: Είναι δυνατόν να φοράω καφέ φιόγκο;

6° ντενεκεδάκι: Αμ εγώ; Είναι δυνατόν να φορώ καφέ παντελόνι;

7° ντενεκεδάκι: Κι όμως, για τον Λαδένιο, όλα είναι δυνατά.

8° ντενεκεδάκι: Δεν πάει άλλο!

Σοφός : Έχω ένα σχέδιο, ένα μυστικό σχέδιο! Χρειάζονται όμως δυο παλικάρια. Ποιοι θέλουν να' ναι μέσα στο σχέδιο;

Σαρδέλας – Μηλίτσα : Εγώ, εγώ!

(Ο Σοφός βγάζει ένα παράξενο εργαλείο. Είναι άνοιγμα κονσέρβας. Τους το δείχνει.)

Σοφός : Μ' αυτό το εργαλείο που έχουμε όλοι δοκιμάσει, θα επιτεθούν ο Σαρδέλας και η Μηλίτσα στο Λαδένιο.

Βουτυρένιος : Εγώ λέω να τον τρομάξουμε μόνο. Και να τον διώξουμε!

Οκεί-Μπαμ-Μπαμ : Εγώ λέω να τον κάνουμε πίτα!

Βουτυρένιος : Όχι, να τον διώξουμε!

Σαρδέλας-Μηλίτσα : Όχι, πίτα, πίτα, πίτα!

Ήλιος : *(Στους θεατές.)* Εσείς κυρίες και κύριοι, τι προτιμάτε;

Ήλιος – Σοφός – Βουτυρένιος - Οκεί-Μπαμ-Μπαμ – Σαρδέλας – Μηλίτσα-όλα τα υπόλοιπα ντενεκεδάκια: *(Στους θεατές.)* Σκεφτείτε καλά πριν απαντήσετε!

(Ο Σαρδέλας και η Μηλίτσα πάνε στο Λαδένιο)

Σαρδέλας: Λαδένιε, ξύπνα τώρα!!!

Μηλίτσα: Θέλουμε να σου πούμε κάτι!!!

Λαδένιος : Γιατί με ξυπνάτε; Τι θράσος είναι αυτό;

Σαρδέλας Άκου καλά κι απάντησε μας.

Μηλίτσα : Φεύγεις τώρα αμέσως απ' την Ντενεκεδούπολη;

Λαδένιος : Γιατί να φύγω; Περνάω καλά εδώ! Διατάζω, τρώω καλά δεν πάω πουθενά!

Σαρδέλας-Μηλίτσα : Τότε λοιπόν θα σε κάνουμε πίτα!

(Έρχονται από όλες τις κατευθύνσεις όλα τα ντενεκεδάκια. Προχωρούν απειλητικά προς το μέρος του Λαδένιου. Τον πιάνουνε και τον πετάνε. Ακούγεται ήχος από ντενεκέ.)

Όλα τα ντενεκεδάκια: ΖΗΤΩ!!!!

Ήλιος : *(Έρχεται στο κέντρο της σκηνής.)* Μετά το φρικτό τέλος του Λαδένιου, όλα μαζί τα ντενεκεδάκια σήκωσαν στους ώμους τους το Σαρδέλα και τη Μηλίτσα και τους έκαναν τον γύρο της πόλης. Η Ντενεκεδούπολη είναι πάλι ευτυχισμένη!

(Ακούγεται το τραγούδι της «Ντενεκεδούπολης»)

Τραγούδι

Ντενεκεδούπολη, Ντενεκεδούπολη
Είσαι ωραία καλή (τρανή)
Ντενεκεδούπολη, Ντενεκεδούπολη
Σε αγαπάμε πολύ

Ντενεκεδένιος ήλιος
Και τσίγκινα βουνά
Λαμαρινένιες στέγες
και χάλκινα στενά

Τα μικρά ντενεκεδάκια
Σαν μείνουν αδειανά
Βρίσκουν εδώ σπιτάκια
Φίλους, φαί, δουλειά!

ΤΕΛΟΣ